ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 30.07.1998 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

241

ZÁKON

z 30. júna 1998,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 98/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 110/1996 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „a ošetrovateľskej starostlivosti.“.
2. § 4 vrátane nadpisu znie:

„§ 4
Právo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti

Každý má právo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti vrátane liekov a zdravotníckych pomôcok. Zdravotnú starostlivosť poskytujú zdravotnícke zariadenia v súlade so súčasnými dostupnými poznatkami lekárskej vedy a inými biomedicínskymi vedami.“.

3. V § 5 ods. 2 písmeno c) znie:

„c) lieky a zdravotnícke pomôcky určené osobitnými predpismi,[2],[3])“.

4. Poznámka pod čiarou k odkazu 3 znie:

„3) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 98/1995 Z. z. o Liečebnom poriadku v znení neskorších predpisov.“.

5. V § 5 ods. 2 sa vypúšťa písmeno f).
6. V § 5 sa vypúšťa odsek 4.
7. § 14 sa dopĺňa odsekmi 5 a 6, ktoré znejú:

„(5) Ak pacient, ktorý vzhľadom na svoj zdravotný stav ohrozuje seba alebo svoje okolie, opustí zdravotnícke zariadenie bez súhlasu lekára, toto zdravotnícke zariadenie je povinné bez odkladu informovať o tom útvar Policajného zboru.

(6) Zdravotnícke zariadenie je povinné bez odkladu oznamovať prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu

a) dokonané samovraždy, samovražedné pokusy a prípady, kde je dôvodné podozrenie, že na poškodení zdravia alebo smrti mohla mať účasť iná osoba,

b) prijatie chorého, ktorého totožnosť nemožno zistiť alebo ktorý je zranený strelnou alebo inou zbraňou,

c) podozrenie na týranie alebo zneužívanie dieťaťa, alebo inej osoby, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená.“.

8. § 16 vrátane nadpisu znie:

„§ 16
Zdravotná dokumentácia

(1) Neoddeliteľnou súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je vedenie zdravotnej dokumentácie.

(2) Všetky zdravotnícke zariadenia okrem zdravotníckych zariadení podľa § 24 ods. 1 písm. s) sú povinné viesť pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zdravotnú dokumentáciu v písomnej forme. Záznamy vedené na magnetických médiách sa prenášajú do písomnej podoby. Zdravotnícky pracovník, ktorý záznam vykonal alebo uskutočnil prenos do písomnej podoby, označí dokument dátumom, svojím podpisom a pečiatkou na každej očíslovanej strane. Obrazové, zvukové a ďalšie dokumenty sa prikladajú, alebo sa vedú osobitne s odkazom v zdravotnej dokumentácii, kde sa nachádzajú.

(3) Zdravotná dokumentácia sa uchováva 50 rokov po úmrtí pacienta.

(4) Pri zániku alebo zrušení zdravotníckeho zariadenia zodpovednosť za ďalšie nakladanie so zdravotnou dokumentáciou dočasne preberá štátny okresný lekár. Štátny okresný lekár odovzdá novému poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti zdravotnú dokumentáciu a súčasne oznámi tieto skutočnosti pacientom spôsobom v mieste zvyčajným. O odovzdaní sa vyhotoví zápis.

(5) Zdravotnícke zariadenie je povinné bezplatne poskytnúť na základe konkrétne formulovaného písomného vyžiadania prokurátorovi, vyšetrovateľovi, policajnému orgánu alebo súdu údaje formou výpisov zo zdravotnej dokumentácie, a to v rozsahu, ktorý priamo súvisí s trestným konaním alebo s občianskym súdnym konaním. Zdravotnú dokumentáciu ako celok uvedeným orgánom nemožno poskytnúť.

(6) Pacient, jeho zákonný zástupca alebo osoba, ktorá má maloletého v pestúnskej starostlivosti, má právo nahliadať do zdravotnej dokumentácie a robiť si z nej na mieste výpisky. Pacientovi, ktorý sa podrobil alebo podrobuje psychiatrickej starostlivosti, lekár môže odmietnuť nahliadnutie do zdravotnej dokumentácie, ak by toto nahliadnutie negatívne ovplyvnilo liečebný proces u pacienta alebo by bolo v rozpore so záujmom iných osôb.

(7) Po smrti pacienta má právo nahliadnuť do zdravotnej dokumentácie manžel, manželka, plnoleté osoby, ktoré s ním žili v čase smrti v domácnosti,[7a]) a plnoleté deti, a ak tieto osoby nie sú, rodičia.

(8) Zdravotnícke zariadenie poskytne znalcovi ustanovenému súdom údaje zo zdravotnej dokumentácie v rozsahu nevyhnutnom na vyhotovenie znaleckého posudku. Znalec nesmie oznamovať údaje zo zdravotnej dokumentácie ani orgánu, na ktorého dožiadanie spracúva posudok, s výnimkou tých údajov, ktoré sú nevyhnutnou súčasťou znaleckého posudku.

(9) Údaje zo zdravotnej dokumentácie sa poskytujú vo forme výpisov revíznym lekárom zdravotných poisťovní, zdravotníckym zariadeniam a orgánom, ktoré posudzujú zdravotný stav na účely sociálneho zabezpečenia alebo zdravotnú spôsobilosť na výkon vojenskej služby, služby v ozbrojenom bezpečnostnom zbore alebo ozbrojenom zbore. Údaje zo zdravotnej dokumentácie sa poskytujú aj inšpektorátom práce na účely vyšetrovania pracovných úrazov a chorôb z povolania a príslušným orgánom, ktoré posudzujú zdravotný stav na účely posúdenia zdravotnej spôsobilosti na prácu.

(10) Praktický lekár je povinný odovzdať zdravotnú dokumentáciu inému praktickému lekárovi, ktorý prevzal pacienta do zdravotnej starostlivosti, a to najneskôr do siedmich dní od vyžiadania.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 7a znie:

„7a) § 115 Občianskeho zákonníka.“.

9. V § 17 ods. 3 sa na konci pripája táto veta:

„Súčasťou ústavnej starostlivosti je aj ústavná pohotovostná služba.“.

10. V § 18 ods. 1 sa v druhej vete za slová „praktickí lekári pre deti a dorast“ vkladajú slová „dorastoví lekári,“.

11. V § 18 ods. 3 sa na konci pripája táto veta:

„Lekársku službu prvej pomoci sú povinné vykonávať zmluvné zdravotnícke zariadenia primárnej zdravotnej starostlivosti podľa pokynov štátneho okresného lekára.“.

12. V § 18 odsek 4 znie:

„(4) Záchranná zdravotná služba je zdravotná starostlivosť pri chorobných stavoch a úrazoch, pri ktorých odklad poskytnutia tejto starostlivosti bezprostredne ohrozuje život pacienta, a s tým súvisiaca preprava pacientov, darcov orgánov na účely transplantácie, krvi a krvných derivátov, liekov a zdravotníckej techniky. Jej súčasťou je rýchla zdravotná pomoc a letecká záchranná služba.“.

13. V § 20 ods. 1 sa vypúšťajú slová „ošetrovateľskú starostlivosť“.

14. Za § 20 sa vkladá § 20a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 20a
Ošetrovateľská starostlivosť

(1) Ošetrovateľská starostlivosť je súčasťou primárnej, sekundárnej a následnej zdravotnej starostlivosti. Ošetrovateľská starostlivosť sa poskytuje v zdravotníckych zariadeniach, v zariadeniach sociálnej starostlivosti a v byte chorého na základe indikácie ošetrujúceho lekára. Je zameraná najmä na starostlivosť o telesne choré osoby, duševne choré osoby a invalidné osoby každého veku.

(2) Ošetrovateľskú starostlivosť poskytujú sestry a pôrodné asistentky, ktoré majú odbornú spôsobilosť na výkon povolania.[10])“.

15. V § 21 odsek 5 znie:

„(5) Kúpeľná starostlivosť sa poskytuje v prírodných liečebných kúpeľoch.“.

16. V § 21 sa vypúšťa odsek 6.

17. Za § 21 sa vkladá § 21a, ktorý znie:

„§ 21a

Súčasťou primárnej, sekundárnej a následnej zdravotnej starostlivosti je aj poskytovanie liekov a zdravotníckych pomôcok, ktoré môžu predpisovať lekári na tlačivách ustanovených osobitným predpisom pri dodržaní postupov podľa súčasných poznatkov farmakoterapie[7b]) určených liekovým formulárom vydaným ministerstvom.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 7b znie:

„7b) § 39 zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame.“.

18. V § 23 odseky 2 a 3 znejú:

„(2) Zdravotnícke zariadenia sa zriaďujú podľa siete zdravotníckych zariadení [§ 74 ods. 1 písm. b)], ktorú tvorí ich územné rozmiestnenie tak, aby sa zabezpečilo poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa tohto zákona (§ 3). Zdravotnícke zariadenia sa môžu zriaďovať aj mimo siete zdravotníckych zariadení, ak získajú povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti (§ 31 ods. 1 až 3).

(3) Zdravotnícke zariadenia, ktoré sú zaradené do siete zdravotníckych zariadení [§ 74 ods. 1 písm. b)], uzatvárajú so zdravotnými poisťovňami zmluvy na poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa osobitných predpisov.[9a])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 9a znie:

„9a) § 38 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

19. § 24 znie:

„§ 24
Sústava zdravotníckych zariadení

(1) Sústavu zdravotníckych zariadení tvoria

a) ambulancie vrátane staníc lekárskej služby prvej pomoci a ambulancií v zariadeniach sociálnych služieb,

b) agentúry domácej ošetrovateľskej starostlivosti,

c) záchranná zdravotná služba,

d) špecializované zariadenia ambulantnej starostlivosti,

e) dialyzačné strediská,

f) polikliniky,

g) samostatné zariadenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek,

h) nemocnice I. typu,

i) nemocnice s poliklinikou I. typu,

j) nemocnice s poliklinikou II. a III. typu a fakultné nemocnice s poliklinikou,

k) fakultné nemocnice,

l) vysokošpecializované odborné ústavy,

m) liečebne pre dlhodobo chorých,

n) geriatrické centrá,

o) psychiatrické liečebne, psychiatrické nemocnice, psychiatrické stacionáre a centrá pre liečbu drogových závislostí,

p) odborné liečebné ústavy,

r) prírodné liečebné kúpele,

s) verejné lekárne, pobočky verejných lekární, výdajne zdravotníckych pomôcok a zubné techniky.

(2) Osobitné úlohy v zdravotníctve plnia ďalšie zariadenia v zdravotníctve (ďalej len „ďalšie zariadenie“), a to

a) zariadenia na výchovu, výučbu a ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov a na prípravu iných odborných pracovníkov na výkon práce v zdravotníctve,

b) zdravotnícke vedeckovýskumné a vývojové pracoviská,

c) zariadenia na hromadnú výrobu liekov,

d) zariadenia na zásobovanie liekmi a zdravotníckymi pomôckami,

e) zdravotnícke kontrolné a referenčné zariadenia.

(3) Zriaďovateľom štátnych zdravotníckych zariadení uvedených v odseku 1 písm. a), b), d), f), g), h) a s) sú krajské úrady. Zriaďovateľom ostatných štátnych zdravotníckych zariadení a ďalších zariadení podľa odseku 2 je Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zdravotníctva“).

(4) Určujúce znaky jednotlivých druhov zdravotníckych zariadení (odsek 1) ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo zdravotníctva.“.

20. § 28 znie:

„§ 28

Neštátne zdravotnícke zariadenie je zdravotnícke zariadenie, ktoré poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe povolenia ministerstva zdravotníctva alebo krajského úradu.

21. § 30 sa vypúšťa.

22. § 31 vrátane nadpisu znie:

„§ 31
Povoľovanie poskytovania zdravotnej starostlivosti

(1) Ministerstvo zdravotníctva vydáva povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v týchto neštátnych zdravotníckych zariadeniach:

a) dialyzačné strediská,

b) polikliniky,

c) samostatné zariadenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek,

d) nemocnice I. typu a nemocnice s poliklinikou I. typu,

e) liečebne pre dlhodobo chorých,

f) prírodné liečebné kúpele,

g) geriatrické centrá,

h) centrá pre liečbu drogových závislostí,

i) odborné liečebné ústavy.

(2) Ministerstvo zdravotníctva vydáva povolenie aj na plnenie osobitných úloh v ďalších neštátnych zariadeniach, a to

a) v zariadeniach na hromadnú výrobu liekov,

b) v zariadeniach na zásobovanie liekmi a zdravotníckymi pomôckami,

c) v zariadeniach na výchovu, výučbu a ďalšie vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov a na prípravu iných odborných pracovníkov na výkon práce v zdravotníctve,

d) v zdravotníckych vedeckovýskumných a vývojových pracoviskách,

e) v zdravotníckych kontrolných a referenčných zariadeniach.

(3) Ministerstvo zdravotníctva vydáva povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti vo všetkých prípadoch, ak o povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti žiada cudzinec.

(4) Krajský úrad vydáva povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v týchto neštátnych zdravotníckych zariadeniach:

a) v ambulanciách vrátane staníc lekárskej služby prvej pomoci a ambulancií v zariadeniach sociálnych služieb,

b) v špecializovaných zariadeniach ambulantnej starostlivosti,

c) v agentúrach domácej ošetrovateľskej starostlivosti,

d) vo verejných lekárňach a ich pobočkách,

e) vo výdajniach zdravotníckych pomôcok,

f) v zubných technikách.

(5) Zdravotnú starostlivosť môžu poskytovať fyzické osoby alebo právnické osoby na základe povolenia. Právnická osoba je povinná poskytovať zdravotnú starostlivosť len prostredníctvom odborného zástupcu, ktorý spĺňa podmienky uvedené v odseku 6.

(6) Fyzická osoba môže poskytovať zdravotnú starostlivosť, ak je spôsobilá na právne úkony, bezúhonná, odborne spôsobilá na výkon zdravotníckeho povolania podľa osobitných predpisov[10]) a zdravotne spôsobilá.

(7) Odborná spôsobilosť na poskytovanie zdravotnej starostlivosti sa preukazuje niektorým z týchto dokladov:

a) diplomom o skončení štúdia na lekárskej fakulte, farmaceutickej fakulte alebo na fakulte inej vysokej školy,

b) dokladom o skončení štúdia na strednej zdravotníckej škole,

c) diplomom o špecializácii,[10])

d) vysvedčením o špecializácii[10]) v požadovanom odbore.

(8) Zdravotná spôsobilosť sa preukazuje výsledkom lekárskej prehliadky.

(9) Za bezúhonného podľa tohto zákona sa nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov.

(10) Odborný zástupca právnickej osoby je fyzická osoba, ktorá zodpovedá za odborné vykonávanie činnosti, na ktorú bolo povolenie vydané. Odborný zástupca s výnimkou manžela držiteľa povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti musí byť v pracovnom pomere k držiteľovi povolenia. Odborného zástupcu možno určiť len pre jedno zdravotnícke zariadenie a len pre jedno miesto výkonu činnosti.

(11) Na vydávanie povolení podľa odseku 2 písm. a) a b) a podľa odseku 4 písm. d) a e) sa vzťahujú osobitné predpisy.[10a])".

Poznámka pod čiarou k odkazu 10a znie:

„10a) Zákon č. 140/1998 Z. z.".

23. § 32 vrátane nadpisu znie:

„§ 32
Žiadosť o povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti

(1) Žiadosť o povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení podáva fyzická osoba alebo právnická osoba ministerstvu zdravotníctva alebo krajskému úradu. Cudzinec podáva žiadosť o povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti vždy ministerstvu zdravotníctva.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 musí obsahovať

a) meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu, rodné číslo osoby, ak je žiadateľom fyzická osoba; ak je žiadateľom právnická osoba, obchodné meno, sídlo, právnu formu, meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu a rodné číslo osoby alebo osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom, a meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu a rodné číslo odborného zástupcu,

b) druh a rozsah poskytovania zdravotnej starostlivosti,

c) miesto výkonu činnosti neštátneho zdravotníckeho zariadenia,

d) deň začatia prevádzky neštátneho zdravotníckeho zariadenia.

(3) K žiadosti o povolenie je potrebné doložiť tieto doklady:

a) stanovisko krajského úradu príslušného podľa sídla neštátneho zdravotníckeho zariadenia k odbornému zameraniu, k umiestneniu zdravotníckeho zariadenia a k určenému zdravotníckemu obvodu, ak o povolení rozhoduje ministerstvo zdravotníctva; ak rozhoduje o povolení krajský úrad, je potrebné doložiť stanovisko okresného úradu,

b) vyjadrenie príslušnej stavovskej organizácie[9]) o etickej a odbornej spôsobilosti žiadateľa o povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti alebo o etickej a odbornej spôsobilosti odborného zástupcu právnickej osoby,

c) doklady o odbornej spôsobilosti a zdravotnej spôsobilosti podľa § 31 ods. 7,

d) posudok príslušného okresného hygienika na zriadenie a prevádzku neštátneho zdravotníckeho zariadenia,

e) výpis z registra trestov žiadateľa o poskytovanie zdravotnej starostlivosti, u právnických osôb aj štatutárneho orgánu a odborného zástupcu; výpis nemôže byť starší ako šesť mesiacov odo dňa podania žiadosti,

f) doklad o založení právnickej osoby,

g) stanovisko obce k začatiu činnosti neštátneho zdravotníckeho zariadenia,

h) doklad o vlastníctve alebo nájme priestorov, v ktorých sa bude zdravotná starostlivosť poskytovať.

(4) K žiadosti o povolenie na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti je potrebné doložiť aj tieto doklady:

a) doklad o vyhlásení prírodného liečivého zdroja alebo doklad o vyhlásení klimatických podmienok priaznivých na liečenie,

b) údaje o prírodných a urbanistických podmienkach prostredia,

c) údaje o zdravotníckych zariadeniach a iných zariadeniach a objektoch potrebných na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti,

d) indikačné zameranie prírodných liečebných kúpeľov v nadväznosti na charakter využívaného prírodného liečivého zdroja alebo klimatických podmienok priaznivých na liečenie.

(5) Ak žiadosť o vydanie povolenia neobsahuje náležitosti určené týmto zákonom, orgán príslušný na vydanie povolenia rozhodne o jej zamietnutí.“.

24. § 33 vrátane nadpisu znie:

„§ 33
Vydávanie povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, jeho zrušenie a zánik

(1) Povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti sa vydáva rozhodnutím. Povolenie sa zašle aj príslušnému daňovému úradu podľa miesta trvalého pobytu fyzickej osoby alebo sídla právnickej osoby, príslušnému štatistickému úradu, Ústavu zdravotníckych informácií a štatistiky v Bratislave, príslušnej pobočke Všeobecnej zdravotnej poisťovne[2]) alebo inej zdravotnej poisťovni[5]) a príslušnej stavovskej organizácii.[9])

(2) Povolenie vydané fyzickej osobe obsahuje meno a priezvisko, miesto trvalého pobytu, rodné číslo, druh zdravotníckeho zariadenia a rozsah činnosti, miesto výkonu činnosti, deň začatia činnosti, dátum vydania povolenia a údaj o zaradení zdravotníckeho zariadenia do siete zdravotníckych zariadení [§ 74 ods. 1 písm. h)].

(3) Povolenie vydané právnickej osobe obsahuje obchodné meno, sídlo, právnu formu, identifikačné číslo, ako aj meno a priezvisko, miesto trvalého pobytu, rodné číslo odborného zástupcu a štatutárneho orgánu, druh zdravotníckeho zariadenia a rozsah činnosti, ako aj miesto výkonu činnosti, deň začatia činnosti, dátum vydania povolenia a údaj o zaradení zdravotníckeho zariadenia do siete zdravotníckych zariadení [§ 74 ods. 1 písm. b)].

(4) Orgán príslušný na vydanie povolenia vyznačí na základe žiadosti držiteľa povolenia zmenu údajov uvedených v povolení, ak ide o zmenu mena a priezviska držiteľa povolenia, miesta trvalého pobytu držiteľa povolenia; v prípade právnickej osoby môže vyznačiť aj zmenu jej sídla, mena a priezviska odborného zástupcu alebo osôb, ktoré sú jej štatutárnymi orgánmi.

(5) Oznámenie nového druhu a rozsahu činnosti, miesta výkonu činnosti alebo zmena osoby odborného zástupcu, alebo štatutárneho orgánu nie je zmenou údajov uvedených v povolení. V takých prípadoch ministerstvo zdravotníctva pôvodné povolenie zruší a na základe novej žiadosti vydá žiadateľovi nové povolenie.

(6) Ak v súvislosti s vykonávaním činnosti držiteľa povolenia hrozí neodvrátiteľná škoda, alebo by mohlo prísť k poškodeniu zdravia ľudí, orgán príslušný na vydanie povolenia rozhodne o zrušení povolenia.

(7) Orgán príslušný na vydanie povolenia zruší povolenie aj vtedy, ak držiteľ povolenia

a) prestal spĺňať podmienky ustanovené na vydanie povolenia,

b) porušuje podmienky určené v povolení,

c) závažným spôsobom alebo opakovane porušuje predpisy, ktoré upravujú oblasť zdravotnej starostlivosti, ochrany zdravia ľudí, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a zdravotného poistenia,

d) nezačal prevádzkovať zdravotnícke zariadenie v určenom termíne, najneskôr do troch mesiacov odo dňa, ktorý je určený v povolení ako deň začatia činnosti.

(8) Orgán príslušný na vydanie povolenia povolenie zruší, ak o to požiada držiteľ povolenia. Žiadosť o zrušenie povolenia je držiteľ povolenia povinný podať najmenej dva mesiace pred dňom, od ktorého žiada povolenie zrušiť.

(9) Povolenie zaniká smrťou držiteľa povolenia, jeho vyhlásením za mŕtveho alebo zánikom právnickej osoby.

(10) Pri vydávaní povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a pri ich zrušení sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.[11])“.

25. Za § 33 sa vkladá § 33a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„33a

Register zdravotníckych zariadení

(1) Krajský úrad vedie register zdravotníckych zariadení s miestom výkonu činnosti na území kraja. Ministerstvo zdravotníctva vedie register všetkých zdravotníckych zariadení, ktoré poskytujú zdravotnú starostlivosť na území Slovenskej republiky.

(2) Do registra zdravotníckych zariadení sa zapisujú údaje uvedené v povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.“.

26. V § 34 ods. 1 písm. c) sa na konci pripájajú tieto slová:

„,ak sa zdravotná starostlivosť poskytuje nad rámec osobitného predpisu.“.

27. Za § 36 sa vkladajú § 36a a 36b, ktoré vrátane nadpisu znejú:

„§ 36a
Povinnosti zdravotníckych zariadení

(1) Zdravotnícke zariadenie je povinné

a) poskytovať zdravotnú starostlivosť podľa ustanovení tohto zákona,

b) informovať vopred pacienta alebo jeho zákonného zástupcu o rozsahu, druhu a podmienkach ním poskytovanej zdravotnej starostlivosti, ako aj o skutočnosti, či je v zmluvnom vzťahu so zdravotnou poisťovňou, v ktorej je pacient poistený,

c) uviesť na vhodnom podklade v štátnom jazyku druh zdravotníckeho zariadenia, jeho odborné zameranie a predmet činnosti,

d) uviesť na viditeľnom mieste ordinačné hodiny,

e) umiestniť na viditeľnom mieste cenník vybraných druhov zdravotnej starostlivosti, ktoré uhrádza pacient,

f) oznámiť pri uzavretí zdravotníckeho zariadenia spôsobom zvyčajným v mieste prerušenie alebo skončenie poskytovania zdravotnej starostlivosti,

g) vydať pacientovi doklad o rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti, ktorú uhrádza pacient,

h) spracúvať a predkladať v rozsahu a v lehote určenej Ústavom zdravotníckych informácií a štatistiky v Bratislave údaje súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti,

i) vykonávať lekársku službu prvej pomoci alebo ústavnú pohotovostnú službu v čase mimo riadnej prevádzky zdravotníckeho zariadenia,

j) viesť zdravotnú dokumentáciu predpísaným spôsobom podľa § 16 ods. 2.

(2) Neštátne zdravotnícke zariadenie je ďalej povinné

a) uviesť na vhodnom podklade meno a priezvisko držiteľa povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti; u právnickej osoby aj meno a priezvisko odborného zástupcu,

b) na viditeľnom mieste uviesť ordinačné hodiny, ktoré musia byť najmenej do začatia lekárskej služby prvej pomoci. Ordinačné hodiny schvaľuje štátny okresný lekár,

c) zabezpečiť zastupovanie počas svojej dočasnej neprítomnosti a túto skutočnosť oznámiť štátnemu okresnému lekárovi,

d) spracúvať a okresnému úradu predkladať údaje v rozsahu určenom Ústavom zdravotníckych informácií a štatistiky v Bratislave,

e) povoliť vstup orgánom kontroly do svojich objektov.

§ 36b

Ustanovenia § 28 až 36a sa primerane vzťahujú aj na plnenie osobitných úloh v ďalších neštátnych zariadeniach (§ 31 ods. 2).“.

28. V § 46 ods. 3 prvá veta znie:

„Orgány od živého darcu môže odoberať len štátne zdravotnícke zariadenie, ktoré určí ministerstvo zdravotníctva.“.

29. Za § 46 sa vkladá § 46a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 46a
Zákaz klonovania ľudí

Akýkoľvek zásah vykonávaný s cieľom vytvoriť ľudskú bytosť geneticky identickú s inou ľudskou bytosťou, či živou, alebo mŕtvou, je zakázaný.“.

30. V § 53 ods. 3 písmeno a) znie:

„a) ak je podozrenie, že mŕtvy bol chorý na prenosné ochorenie,“.

31. § 54 vrátane nadpisu znie:

§ 54
Kategórie zdravotníckych pracovníkov

(1) Zdravotnú starostlivosť poskytujú zdravotnícki pracovníci, iní zdravotnícki pracovníci a iní odborní pracovníci v zdravotníctve.

(2) Zdravotnícki pracovníci sú osoby, ktoré vykonávajú úkony priamo spojené so zdravotnou starostlivosťou a získali vysokoškolské vzdelanie alebo skončili ucelenú časť vysokoškolského štúdia s titulom bakalár na lekárskych fakultách, farmaceutických fakultách, fakultách ošetrovateľstva a sociálnej práce. Ďalej sú to osoby, ktoré získali stredné odborné, úplné stredné odborné a vyššie odborné vzdelanie na stredných zdravotníckych školách.

(3) Zdravotnícki pracovníci sa zaraďujú do týchto kategórií:

a) lekár,

b) farmaceut,

c) sestra,

d) pôrodná asistentka,

e) laborant,

f) asistent,

g) technik.

(4) Iní zdravotnícki pracovníci sú osoby s iným vysokoškolským vzdelaním, ako je uvedené v odseku 2, ktoré vykonávajú úkony priamo spojené s poskytovaním zdravotnej starostlivosti na vybraných úsekoch zdravotnej starostlivosti.

(5) Inými odbornými pracovníkmi v zdravotníctve sú osoby, ktoré pracujú v zdravotníckych zariadeniach, ale nevykonávajú úkony priamo spojené s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

(6) Odbornú spôsobilosť na výkon pracovných činností zdravotníckych pracovníkov, iných zdravotníckych pracovníkov a iných odborných pracovníkov v zdravotníctve (odsek 1) ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo zdravotníctva.

(7) V závažných prípadoch, najmä pri hrubých nedostatkoch vo výkone zdravotníckeho povolania, ministerstvo zdravotníctva po prerokovaní so stavovskými organizáciami výkon tohto povolania dočasne alebo natrvalo zakáže.

(8) Ministerstvo zdravotníctva po prerokovaní so stavovskými organizáciami môže povoliť výkon zdravotníckeho povolania cudzincovi alebo osobe, ktorá nadobudla odbornú spôsobilosť na výkon tohto povolania v cudzine.

(9) Osoby, ktoré vykonávajú liečiteľskú činnosť, sa nepovažujú za zdravotníckych pracovníkov, iných zdravotníckych pracovníkov, ani za iných odborných pracovníkov v zdravotníctve.“.

32. V § 55 odsek 4 znie:

„(4) Povinnosti mlčanlivosti môže zdravotníckeho pracovníka, iného zdravotníckeho pracovníka alebo iného odborného pracovníka v zdravotníctve zbaviť iba osoba, ktorej sa skutočnosti týkajú, alebo ten orgán štátnej správy, ktorý zdravotnícke zariadenie zriadil alebo ktorý vydal povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení, a to na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov, ak nejde o prípady uvedené v § 16 ods. 5.“.

33. V § 55 ods. 6 písm. a) sa vypúšťajú slová „ktorí sa priamo podieľajú na poskytovaní zdravotnej starostlivosti,“.

34. V § 56 ods. 2 druhá veta znie:

„Zriaďuje ich ministerstvo zdravotníctva na návrh dekana príslušnej fakulty.[15a])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 15a znie:

„15a) § 4a ods. 2 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení neskorších predpisov.“.

35. V § 56 odsek 3 znie:

„(3) Výučbové základne pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve sú kliniky Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov zdravotníctva, vysokokvalifikované pracoviská zdravotníckych zariadení a pracoviská zdravotníckych zariadení zodpovedajúce príslušnému špecializačnému odboru. Určuje ich ministerstvo zdravotníctva.“.

36. V § 56 ods. 5 druhá veta znie:

„Odbory špecializačnej prípravy a spôsob ďalšieho vzdelávania pracovníkov v zdravotníctve ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo zdravotníctva.“.

37. V § 59 odsek 3 znie:

„(3) Kúpeľná starostlivosť sa môže poskytovať len v prírodných liečebných kúpeľoch.“.

38. § 60 sa vypúšťa.

39. V § 61 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Návrh na vyhlásenie za kúpeľné miesto musí obsahovať údaje preukazujúce vhodnosť územia, a to najmä z hľadiska

a) toho, či má dostatočne výdatný a ochrániteľný prírodný liečivý zdroj alebo klimatické podmienky priaznivé na liečenie,

b) toho, či má zdravotnícke zariadenie, ktoré spĺňa ustanovené podmienky na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti,

c) stavu životného prostredia, prírodných a urbanistických daností obce.“.

Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6.

40. V § 63 ods. 2 písm. k) sa za slovo „umiestňovať“ vkladá slovo „veľkoplošné“.

41. V § 63 ods. 2 písm. l) sa za slovo „prevádzkovať“ vkladá slovo „veľkokapacitné“.

42. § 65 vrátane nadpisu znie:

„§ 65
Prírodné liečivé zdroje a prírodné zdroje minerálnych stolových vôd

(1) Prírodné liečivé zdroje a prírodné zdroje minerálnych stolových vôd sú vo vlastníctve Slovenskej republiky.[16])

(2) Za prírodné liečivé zdroje možno vyhlásiť prírodné zdroje vôd, rašelín, slatín, bahien, plynov a emanácií, ak

a) vzhľadom na svoje chemické zloženie a fyzikálne vlastnosti majú vedecky preukázané a pre ľudské zdravie prospešné účinky,

b) ich možno použiť na liečebné účely v prirodzenom stave alebo po takej úprave, ktorá nenaruší ich liečivé účinky,

c) ich aplikácia pôsobí priaznivo na ľudský organizmus,

d) sú hygienicky neškodné.

(3) Za prírodné zdroje minerálnych stolových vôd môžu byť vyhlásené prírodné zdroje minerálnych vôd, ak

a) vzhľadom na svoje chemické zloženie, fyzikálne a zmyslové vlastnosti sú vhodné ako osviežujúce nápoje a priaznivo pôsobia na ľudský organizmus,

b) sú hygienicky neškodné,

c) sú vhodné na plnenie do spotrebiteľského balenia v prirodzenom stave alebo po vhodnej úprave.

(4) Prírodné zdroje vôd, ktoré sú vhodné na vyhlásenie za prírodné liečivé zdroje, sú podzemné vody, ktoré sa od iných podzemných vôd odlišujú tým, že spĺňajú jednotlivo alebo spolu tieto vlastnosti:

a) obsah v nich rozpustených tuhých látok je vyšší ako jeden gram v jednom litri vody,

b) obsah v nich rozpustených plynov je vyšší ako jeden gram v jednom litri vody pri oxide uhličitom a jeden miligram v jednom litri vody pri sírovodíku,

c) obsahujú farmakologicky významné komponenty a majú vzhľadom na svoje fyzikálne a chemické vlastnosti liečivé účinky.

(5) Prírodné zdroje vôd, ktoré sú vhodné na vyhlásenie za prírodné zdroje minerálnych stolových vôd, sú podzemné vody, ktoré sa od iných podzemných vôd odlišujú tým, že spĺňajú tieto vlastnosti:

a) obsah v nich rozpustených tuhých látok nepresahuje päť gramov v jednom litri a obsah rozpusteného oxidu uhličitého je vyšší ako jeden gram v jednom litri vody,

b) nevyznačujú sa výraznými farmakodynamickými účinkami.

(6) Podnet na vyhlásenie prírodných liečivých zdrojov alebo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd môže podať právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá chce prírodný zdroj využívať na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti alebo na plnenie do spotrebiteľského balenia. Podnet sa podáva ministerstvu zdravotníctva.

(7) Podnet na vyhlásenie prírodného zdroja vody za prírodný liečivý zdroj musí obsahovať

a) meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu, rodné číslo osoby, ak je žiadateľom fyzická osoba; ak je žiadateľom právnická osoba, obchodné meno, sídlo, právnu formu, meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu a rodné číslo osoby alebo osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom,

b) odborný opis zdroja a jeho okolia,

c) vyhodnotenie hydrogeologického prieskumu,

d) vyhodnotenie hydrodynamických skúšok,

e) fyzikálnu, chemickú, mikrobiologickú a biologickú analýzu,

f) návrh na využitie zdroja,

g) návrh na ochranu zdroja,

h) odborný posudok o liečivých účinkoch alebo iných priaznivých účinkoch zdroja na ľudský organizmus a jeho indikačné zameranie,

i) údaje z katastra nehnuteľností o vlastníctve nehnuteľnosti, na ktorej sa zdroj nachádza alebo ktorá môže byť využívaním zdroja dotknutá.

(8) Podnet na vyhlásenie prírodného zdroja rašeliny, slatiny alebo bahna za prírodný liečivý zdroj musí obsahovať

a) údaje uvedené v odseku 7 písm. a), b), e) až i),

b) vyhodnotenie geologického prieskumu.

(9) Podnet na vyhlásenie prírodného zdroja plynu alebo emanácie za prírodný liečivý zdroj musí obsahovať údaje uvedené v odseku 7.

(10) Podnet na vyhlásenie prírodného zdroja vody za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody musí obsahovať

a) údaje uvedené v odseku 7 písm. a) až g) a i),

b) odborný posudok o vhodnosti zdroja z hľadiska farmakodynamických účinkov na ľudský organizmus.

(11) Údaje uvedené v odseku 7 písm. e), h) a i) a odseku 10 písm. b) nesmú byť staršie ako šesť mesiacov odo dňa uvedeného ako deň vyhotovenia príslušného dokladu.

(12) Údaje uvedené v odseku 7 písm. d) nesmú byť staršie ako dva roky odo dňa uvedeného ako deň vyhotovenia príslušného dokladu.

(13) Ministerstvo zdravotníctva vydá všeobecne záväzný právny predpis, ktorým sa vyhlasuje prírodný zdroj za prírodný liečivý zdroj alebo za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody a ochranné pásmo tohto zdroja, alebo sa zruší vyhlásenie prírodného liečivého zdroja, alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody a jeho ochranné pásmo, ak taký zdroj stratil predpísané vlastnosti a účinky podľa odsekov 2 a 3.

(14) Náklady spojené s podaním podnetu na vyhlásenie prírodného zdroja za prírodný liečivý zdroj alebo za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody znáša právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá podala podnet a chce taký zdroj využívať na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti alebo na plnenie do spotrebiteľského balenia.

(15) Prírodné liečivé zdroje alebo prírodné zdroje minerálnych stolových vôd, ktoré sú za také vyhlásené alebo uznané podľa doterajších predpisov, sa považujú za vyhlásené podľa tohto zákona.“.

43. Za § 65 sa vkladajú § 65a a 65b, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„§ 65a
Povolenie na využívanie prírodného liečivého zdroja a prírodného zdroja minerálnej stolovej vody

(1) Prírodný liečivý zdroj alebo prírodný zdroj minerálnej stolovej vody môže využívať fyzická osoba alebo právnická osoba iba na základe povolenia vydaného ministerstvom zdravotníctva.

(2) Využitie rašelín a slatín vyhlásených za prírodný liečivý zdroj môže ministerstvo zdravotníctva povoliť len po predchádzajúcom súhlase Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky.

(3) Úpravu technických zariadení prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody a úpravu ich produktov možno vykonať len po predchádzajúcom povolení ministerstva zdravotníctva.

(4) Na plnenie do spotrebiteľského balenia a na verejnú distribúciu pod označením „Prírodná liečivá voda“ možno využívať len prírodný zdroj vody vyhlásený za prírodný liečivý zdroj.

(5) Na plnenie do spotrebiteľského balenia a na verejnú distribúciu pod označením „Prírodná minerálna stolová voda“ možno využívať len prírodný zdroj vody vyhlásený za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody.

(6) Akékoľvek iné označenie pre prírodné minerálne vody plnené do spotrebiteľského balenia a verejne distribuované je zakázané.

(7) Žiadosť o vydanie povolenia na využívanie prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody musí obsahovať

a) údaje uvedené v § 65 ods. 7 písm. a),

b) výpis z registra trestov žiadateľa, u právnických osôb aj štatutárneho orgánu; výpis nemôže byť starší ako šesť mesiacov odo dňa podania žiadosti,

c) spôsob a plán využívania zdroja vrátane jeho ochrany,

d) spôsob likvidácie použitého produktu zdroja,

e) záväzné stanovisko obce k predmetu činnosti žiadateľa.

(8) Povolenie na využívanie prírodných liečivých zdrojov alebo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd obsahuje

a) údaje uvedené v § 65 ods. 7 písm. a),

b) rozsah a spôsob využívania zdroja,

c) deň začatia využívania zdroja,

d) podmienky na fyzikálne, chemické, mikrobiologické, biologické a hydrologické sledovanie zdroja,

e) podmienky na odborné zabezpečenie využívania a ochrany zdroja.

(9) Povolenie sa vydáva najviac na desať rokov.

(10) Využívateľ prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody je povinný

a) udržiavať v bezchybnom technickom a hygienickom stave balneotechnické, balneoterapeutické alebo plniarenské zariadenia,

b) sledovať fyzikálne, chemické, mikrobiologické, biologické, hydrologické hodnoty a ďalšie hodnoty zdroja určené ministerstvom zdravotníctva,

c) zabezpečovať odborné využitie zdroja,

d) spracovať plán údržby a modernizácie technických zariadení zdroja,

e) sledovať žriedlovú štruktúru, v ktorej sa zdroj nachádza, a zistené skutočnosti, ktoré by mohli zdroj ohroziť, oznámiť ministerstvu zdravotníctva,

f) umožniť výkon dozoru a kontroly nad využívaním a ochranou zdroja oprávneným osobám.

(11) Náklady spojené s plnením povinností podľa odseku 10 znáša využívateľ zdroja.

§ 65b
Zmeny, zrušenie a zánik povolenia na využívanie prírodného liečivého zdroja a prírodného zdroja minerálnej stolovej vody

(1) Využívateľ prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody je povinný bezodkladne oznámiť ministerstvu zdravotníctva zmeny, ktoré sa týkajú náležitostí uvedených v žiadosti o vydanie povolenia na využívanie prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody.

(2) Ministerstvo zdravotníctva môže vyznačiť na základe žiadosti držiteľa povolenia zmenu údajov uvedených v povolení, ak ide o zmenu mena a priezviska a miesta trvalého pobytu držiteľa povolenia, ako aj zmenu sídla právnickej osoby, mena a priezviska osoby alebo osôb, ktoré sú jej štatutárnymi orgánmi.

(3) Ministerstvo zdravotníctva zruší povolenie na využívanie prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody, ak využívateľ zdroja

a) prestal spĺňať podmienky uvedené v povolení na využívanie,

b) požiada o zrušenie.

(4) Povolenie na využívanie prírodného liečivého zdroja alebo prírodného zdroja minerálnej stolovej vody zaniká

a) uplynutím času, na ktorý bolo vydané,

b) zrušením vyhlásenia prírodného zdroja za prírodný liečivý zdroj alebo za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody,

c) smrťou fyzickej osoby, jej vyhlásením za mŕtvu alebo zánikom právnickej osoby.“.

44. § 66 vrátane nadpisu znie:

„§ 66
Ochrana prírodných liečivých zdrojov a prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd

(1) Ochranné pásmo prírodných liečivých zdrojov alebo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd je územie, na ktorom sa určia opatrenia a podmienky v záujme zachovania ich kvalitatívnych a kvantitatívnych hodnôt a racionálneho využitia.

(2) Ochranné pásmo pre prírodné liečivé zdroje a prírodné zdroje minerálnych stolových vôd sa určuje spravidla v troch stupňoch na základe odborného hydrogeologického návrhu obsahujúceho konkrétne ochranné opatrenia na vnútornú a vonkajšiu ochranu týchto zdrojov vyplývajúcich z hydrogeologickej štruktúry a režimu pohybu podzemných vôd, rašelín, slatín, bahien, plynov a emanácií.

(3) V ochranných pásmach možno vykonávať geologické práce len so súhlasom ministerstva zdravotníctva.[17])

(4) Ochranné pásmo I. stupňa chráni výberovú oblasť a určuje konkrétne ochranné opatrenia. V ochrannom pásme I. stupňa je zakázané

a) zriaďovať skládky odpadov a toxických látok,

b) umiestňovať stavby určené pre poľnohospodársku a chemickú výrobu,

c) vykonávať poľnohospodársku činnosť,

d) vykonávať chemický posyp komunikácií,

e) vykonávať činnosť, ktorá môže negatívne ovplyvniť fyzikálne vlastnosti, chemické zloženie alebo zdravotnú neškodnosť prírodných liečivých zdrojov alebo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd,

f) bez vydania záväzného posudku ministerstva zdravotníctva

1. prepravovať a skladovať ropné látky, pohonné hmoty a chemické látky,
2. vykonávať odvodňovacie a zavlažovacie práce, meliorácie, odber podzemných vôd, vrtné práce, trhacie a výkopové práce,
3. vykonávať banskú činnosť a činnosť vykonávanú banským spôsobom podľa osobitného predpisu,[18])
4. vykonávať neplánovanú ťažbu dreva,[19]) ťažiť štrk a zeminu.

(5) Ochranné pásmo II. stupňa chráni akumulačnú oblasť a určuje konkrétne ochranné opatrenia. V ochrannom pásme II. stupňa bez vydania záväzného posudku ministerstva zdravotníctva je zakázané

a) zriaďovať skládky odpadov a toxických látok,

b) prepravovať a skladovať ropné látky, pohonné hmoty a chemické látky,

c) vykonávať vrty hlbšie ako 6 m,

d) vykonávať banskú činnosť a činnosť vykonávanú banským spôsobom podľa osobitného predpisu,[18])

e) vykonávať neplánovanú ťažbu dreva,[19]) ťažiť štrk a zeminu,

f) povoľovať odber a odberať podzemné vody v množstve vyššom ako 0,5 $l.s^{-1}$.

(6) Ochranné pásmo III. stupňa chráni infiltračnú oblasť a určuje konkrétne ochranné opatrenia. V ochrannom pásme III. stupňa bez vydania záväzného posudku ministerstva zdravotníctva je zakázané

a) vykonávať ťažbu dreva[19]) mimo schváleného lesného hospodárskeho plánu,

b) vykonávať banskú činnosť a činnosť vykonávanú banským spôsobom podľa osobitného predpisu,[18])

c) vykonávať činnosti, ktoré môžu ovplyvniť vsakovacie pomery oblasti.

(7) Vykonanie geologických, hydrogeologických, geofyzikálnych, balneotechnických a krenotechnických prác na účel ochrany a využívania prírodných liečivých zdrojov alebo prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd a získania prírodných zdrojov vôd, rašelín, slatín, bahien, plynov a emanácií vhodných na vyhlásenie za prírodné liečivé zdroje alebo za prírodné zdroje minerálnych stolových vôd povoľuje ministerstvo zdravotníctva.“.

45. Za § 66 sa vkladá § 66a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 66a
Úhrada za využívanie prírodných liečivých zdrojov a prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd

(1) Za odber z prírodného liečivého zdroja a prírodného zdroja minerálnej stolovej vody platí využívateľ úhradu

a) z prírodného liečivého zdroja pre vaňové a bazénové kúpele 2 Sk za 1 m^3,

b) z prírodného liečivého zdroja na pitnú liečbu a inhalácie 5 Sk za 1 m^3,

c) z prírodného liečivého zdroja rašeliny, slatiny, bahna, plynu a emanácie bez ohľadu na účel použitia 5 Sk za 1 m^3,

d) z prírodného zdroja minerálnej stolovej vody 10 Sk za 1 m^3.

(2) Ak prírodný liečivý zdroj alebo prírodný zdroj minerálnej stolovej vody využívajú viacerí využívatelia, ročne odobrané množstvo zo zdroja sa v pomernej časti delí medzi využívateľov.

(3) Polovica úhrady je príjmom Štátneho fondu zdravia[22]) a polovica úhrady je príjmom štátneho rozpočtu.

(4) Úhrada je splatná v polročných intervaloch, a to do 31. júla za prvý polrok a do 31. januára za druhý polrok predchádzajúceho roka.

(5) Úhradu je povinný vypočítať využívateľ a na požiadanie predložiť potrebné podklady slúžiace na výpočet ministerstvu zdravotníctva.

(6) V prípade zistenia nesprávneho výpočtu je využívateľ povinný uhradiť nedoplatok do 30 dní. Preplatok sa vráti využívateľovi do 30 dní.“.

46. § 67 vrátane nadpisu znie:

„§ 67
Klimatické podmienky priaznivé na liečenie a ich ochrana

(1) Klimatické podmienky sú priaznivé na liečenie, ak spôsobujú vhodné zmeny reaktivity alebo iných fyziologických a biologických funkcií organizmu.

(2) Hodnoty potrebné na vyhlásenie klimatických podmienok za priaznivé na liečenie určuje ministerstvo zdravotníctva a uverejňuje ich vo svojom publikačnom prostriedku.

(3) Podnet na vyhlásenie klimatických podmienok priaznivých na liečenie podáva fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá chce využívať klimatické podmienky na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti. Podnet musí obsahovať

a) údaje uvedené v § 65 ods. 7 písm. a),

b) bioklimatologický posudok s týmto obsahom:

1. celkové vyhodnotenie klimatických podmienok,
2. vyhodnotenie miestnych orografických pomerov,
3. vyhodnotenie miestnych klimatických faktorov,
4. vyhodnotenie kvality ovzdušia,
5. posúdenie účinku klimatických podmienok na liečenie a návrh indikačného zamerania.

(4) Čas sledovania klimatických podmienok a kvality ovzdušia pred vypracovaním odborného bioklimatologického posudku na účel vyhlásenia ovzdušia za priaznivé na liečenie je tri roky; v opodstatnených prípadoch môže ministerstvo zdravotníctva čas sledovania skrátiť alebo predĺžiť. V poslednom roku sledovania kvality ovzdušia je potrebné zabezpečiť sledovanie najmenej v rozsahu 120 dní rozložených do štyroch štvrťrokov roka; najvhodnejšie je dvojročné súvislé sledovanie aerosolu, oxidov dusíka, oxidu siričitého a ďalších škodlivín monitorovacou stanicou.

(5) Predkladateľ podnetu je povinný zriadiť a prevádzkovať meteorologickú stanicu a zabezpečiť príslušné sledovania klimatických podmienok a kvality ovzdušia na vlastné náklady.

(6) Po vyhlásení klimatických podmienok za priaznivé na liečenie je ich využívateľ na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti povinný

a) zabezpečiť prevádzku meteorologickej stanice,

b) zabezpečiť každoročné vyhodnotenie priebežných výsledkov sledovania a meraní a predložiť ho ministerstvu zdravotníctva,

c) raz za päť rokov vyhodnotiť ročné výsledky priebežných výsledkov sledovaní a meraní,

d) zabezpečiť kontrolu klimatických hodnôt a kvality ovzdušia,

e) vypracovať bioklimatologický posudok a predložiť ho ministerstvu zdravotníctva.

(7) V odôvodnených prípadoch môže ministerstvo zdravotníctva určiť iné intervaly kontroly klimatických hodnôt a kvality ovzdušia a vypracovania bioklimatologického posudku.

(8) Ministerstvo zdravotníctva zruší vyhlásenie klimatických podmienok za priaznivé na liečenie, ak stratili vlastnosti, ktoré boli podmienkou na ich vyhlásenie, a nebude možné ďalej ich využívať na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti.

(9) Na poskytovanie kúpeľnej starostlivosti so zameraním na klimatoterapiu možno využívať len klimatické podmienky vyhlásené za priaznivé na liečenie.

(10) Na ochranu klimatických podmienok priaznivých na liečenie sa môže určiť ochranné pásmo, ktoré ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo zdravotníctva.“.

47. V § 69 odsek 2 znie:

„(2) Majetkovú ujmu spojenú s obmedzením vlastníckych práv uhrádza ten, kto využíva prírodné liečivé zdroje a prírodné zdroje minerálnych stolových vôd.“.

48. § 70 znie:

„§ 70

(1) Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa uložia pokuty.

(2) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. a) a i) a § 46a sa uloží pokuta až do 500 000 Sk.

(3) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. h) a j) sa uloží pokuta až do 300 000 Sk.

(4) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. g) sa uloží pokuta až do 50 000 Sk.

(5) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. f) a v § 36a ods. 2 písm. c) a d) sa uloží pokuta až do 20 000 Sk.

(6) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. b) a e) sa uloží pokuta až do 10 000 Sk.

(7) Za porušenie povinností ustanovených v § 36a ods. 1 písm. c) a d) a v § 36a ods. 2 písm. a), b) a e) sa uloží pokuta až do 5 000 Sk.

(8) Za porušenie povinností ustanovených v § 65a ods. 4 a 5 sa uloží pokuta až do 1 000 000 Sk.

(9) Za porušenie povinností ustanovených v § 61 ods. 3, § 63 ods. 2, § 66 ods. 3 až 6 a § 67 ods. 5 a 6 sa uloží pokuta až do 500 000 Sk.

(10) Za porušenie povinností ustanovených v § 65a ods. 10 písm. a) až c) sa uloží pokuta až do 250 000 Sk.

(11) Za porušenie povinností ustanovených v § 69 ods. 1 sa uloží pokuta až do 100 000 Sk.

(12) Za porušenie povinností ustanovených v § 65b ods. 1 sa uloží pokuta až do 10 000 Sk.

(13) Za porušenie povinností ustanovených v § 65a ods. 12 písm. f) sa uloží pokuta až do 5 000 Sk.

(14) Pokuty podľa odsekov 2 až 7 uloží zdravotníckemu zariadeniu orgán, ktorý zdravotnícke zariadenie zriadil alebo ktorý vydal povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

(15) Pokuty podľa odsekov 8 až 13 ukladá fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie a právnickej osobe ministerstvo zdravotníctva.

(16) Výnosy z pokút sú príjmom Štátneho fondu zdravia.“.

49. § 71 znie:

„§ 71

(1) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď orgán oprávnený ukladať pokutu porušenie povinnosti zistil, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti.

(2) V konaní o ukladaní pokút sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.[11])

(3) Pri ukladaní pokút sa prihliada najmä na mieru možného ohrozenia zdravia ľudí, ohrozenia prírodných liečebných kúpeľov, prírodných liečivých zdrojov, prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd a rozsah škodlivých následkov, ako aj na to, či zdravotnícke zariadenie, fyzická osoba oprávnená na podnikanie alebo právnická osoba už v minulosti ohrozila zdravie ľudí, prírodné liečebné kúpele, prírodné liečivé zdroje alebo prírodné zdroje minerálnych stolových vôd.

(4) V rozhodnutí o uložení pokuty sa určí aj lehota, v ktorej sa má nedostatok odstrániť. Ak nie sú v tejto lehote nedostatky odstránené, môže sa uložiť ďalšia pokuta, a to až do výšky dvojnásobku pôvodne uloženej pokuty.“.

50. V § 72 písm. d) sa slovo „liečiv“ nahrádza slovom „liekov“ a súčasne sa vypúšťajú slová „a zdravotníckych potrieb“.

51. V § 74 ods. 1 písmeno b) znie:

„b) určuje sieť zdravotníckych zariadení (§ 23 ods. 2).“.

52. V § 74 ods. 1 písmená i), j) a m) znejú:

„i) určuje opatrenia na ochranu prírodných liečebných kúpeľov, prírodných liečivých zdrojov, prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd a klimatických podmienok priaznivých na liečenie; zabezpečuje dozor nad ich dodržiavaním,

j) vydáva stanoviská k výstavbe zdravotníckych zariadení, schvaľuje používanie zdravotníckej techniky a nákup špeciálneho prístrojového vybavenia,

m) riadi a vykonáva kontrolnú činnosť v zdravotníckych zariadeniach v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.“.

53. V § 74 odsek 2 znie:

„(2) Ministerstvo zdravotníctva zabezpečuje a koordinuje posudzovanie kvality poskytovania zdravotnej starostlivosti v zdravotníckych zariadeniach, ktoré sa posudzovaniu podrobujú každých päť rokov.“.

54. Za § 74 sa vkladá § 74a, ktorý znie:

„§ 74a

Na plnenie svojich úloh si ministerstvo zdravotníctva zriaďuje štátne zdravotné ústavy, Štátny ústav pre kontrolu liečiv, Ústav zdravotníckych informácií a štatistiky v Bratislave, Slovenskú lekársku knižnicu a Inštitút pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov zdravotníctva. Štátne zdravotné ústavy sú zdravotnícke zariadenia podľa osobitného predpisu.[1])“.

55. § 76 vrátane nadpisu znie:

„§ 76
Výkon miestnej štátnej správy na úseku zdravotníctva

(1) Štátnu správu na úseku zdravotníctva vykonáva v okrese okresný úrad a v kraji krajský úrad. Na vykonávaní úloh štátnej správy sa na krajskom úrade podieľa štátny krajský lekár a na okresnom úrade štátny okresný lekár.

(2) Okresný úrad

a) predkladá krajskému úradu návrhy na uloženie povinnosti zdravotníckym pracovníkom podrobiť sa overeniu potrebných vedomostí pri zistení závažných nedostatkov vo výkone povolania,

b) predkladá krajskému úradu návrhy na vymedzenie zdravotníckych obvodov a určenie ich sídel vo svojom územnom obvode v súlade s územným členením pre primárnu zdravotnú starostlivosť; pre sekundárnu zdravotnú starostlivosť podľa siete zdravotníckych zariadení,

c) predkladá návrhy na vykonanie zmeny zdravotníckych obvodov po prerokovaní s príslušnými zdravotníckymi zariadeniami,

d) zabezpečuje organizáciu lekárskej služby prvej pomoci v okrese,

e) predkladá krajskému úradu návrhy na obsadenie voľného zdravotného obvodu neštátnym zdravotníckym zariadením,

f) vybavuje podnety a sťažnosti občanov týkajúce sa poskytovania zdravotnej starostlivosti v neštátnych zdravotníckych zariadeniach na území okresu,

g) rozhoduje o odvolaniach proti rozhodnutiam vedúcich zdravotníckych zariadení na území príslušného okresu,

h) určuje povinnosti zdravotníckeho zariadenia poskytnúť zdravotnú starostlivosť osobe v prípade odmietnutia jej návrhu na uzavretie dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti,

i) v prípade potreby zabezpečuje zastupovanie poskytovania zdravotnej starostlivosti iným štátnym zdravotníckym zariadením alebo neštátnym zdravotníckym zariadením,

j) podieľa sa na zabezpečovaní a uskutočňovaní jednotného riadenia prípravy zdravotníctva na obranu štátu.

(3) Krajský úrad

a) zriaďuje zdravotnícke zariadenia podľa § 24 ods. 3,

b) povoľuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa § 31 ods. 4,

c) vymedzuje zdravotnícke obvody neštátnych zdravotníckych zariadení a vykonáva ich zmeny,

d) rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiam okresného úradu,

e) riadi a usmerňuje štátnu správu vykonávanú okresným úradom,

f) vykonáva kontrolu v štátnych zdravotníckych zariadeniach a neštátnych zdravotníckych zariadeniach v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti,

g) podieľa sa na zabezpečovaní a uskutočňovaní jednotného riadenia prípravy zdravotníctva na obranu štátu,

h) ukladá pokuty za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom,

i) predkladá ministerstvu zdravotníctva návrhy na uloženie povinnosti zdravotníckym pracovníkom podrobiť sa overeniu potrebných vedomostí pri zistení závažných nedostatkov vo výkone povolania, ktoré potvrdila znalecká komisia (§ 78).“.

56. V § 77 ods. 3 sa slová „štátny okresný lekár“ nahrádzajú slovami „okresný úrad“.

57. V § 77 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Ak sa fyzická osoba nazdáva, že rozhodnutie vydané zdravotníckym zariadením, kde zdravotnú starostlivosť poskytuje len jeden lekár, je nesprávne, môže podať proti nemu odvolanie príslušnému okresnému úradu.“.
Doterajší odsek 6 sa označuje ako odsek 5.

58. § 78 vrátane nadpisu znie:

„§ 78
Znalecké komisie

Na posúdenie prípadov, v ktorých vznikli pochybnosti, či sa pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dodržal správny postup alebo či sa ublížilo na zdraví, zriaďuje ministerstvo zdravotníctva alebo krajské úrady znalecké komisie.“.

59. § 79 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Zdravotnícky informačný systém spracúva údaje sledované v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti aj v pôsobnosti orgánov štátnej správy uvedených v § 80 ods. 1.“.

60. V § 80 odsek 1 znie:

„(1) Štátnu správu na úseku zdravotníctva upravujú a vykonávajú v pôsobnosti

a) ministerstva obrany Ministerstvo obrany Slovenskej republiky,

b) ministerstva vnútra Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky,

c) dopravy, pôšt a telekomunikácií Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky,

d) Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,

e) Slovenskej informačnej služby Slovenská informačná služba.“.

61. V § 80 v doterajšom odseku 2 sa slovo „upravia“ nahrádza slovami „ustanovia všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré vydajú“, za slovo „zdravotníctva“ sa vkladá bodka a zvyšný text sa vypúšťa.

62. V § 80 sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Sieť zdravotníckych zariadení v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky a Slovenskej informačnej služby určujú príslušné ministerstvá a Slovenská informačná služba v spolupráci s ministerstvom zdravotníctva.

(4) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky vydá všeobecne záväzný právny predpis, ktorý ustanoví spôsob výberu lekára.“.
Doterajšie odseky 3 až 5 sa označujú ako odseky 5 až 7.

63. Za § 80a sa vkladá § 80b, ktorý znie:

„§ 80b

Povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti vydané neštátnym zdravotníckym zariadeniam podľa doterajších predpisov sa považujú za vydané podľa § 31 ods. 1 až 3.“.

64. Za § 81 sa vkladá § 81a, ktorý znie:

„§ 81a

Zrušujú sa:

1. položky pod č. 159 až 174 prílohy zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
2. výnos Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo 16. marca 1992 č. 1034/1992-D/2-H, ktorým sa upravujú podrobnosti o znaleckých komisiách (registrovaný v čiastke č. 32/1992 Zb.)“.

Čl. II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 98/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 110/1996 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 1998.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.